

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság

Bf.I.120/2025/27.

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság Győrött, a 2026. február 24. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

ítéletet:

Az emberkereskedelem és kényszermunka büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 és társa ellen indult büntető ügyben a Székesfehérvári Törvényszék 2025. szeptember 11. napján kihirdetett 17.B.22/2024/69. számú ítéletét Terhelt1 I. r. vádlott vonatkozásában megváltoztatja.

Az 1 rb. emberkereskedelem és kényszermunka büntettének törvényhelyében felhívja a Btk. 192. § (2) bekezdés a) pontját is.

Az I. r. vádlott terhére megállapított emberkereskedelem és kényszermunka büntettének a minősítéséből mellőzi az (5) bekezdés b) pontjára történő hivatkozást, 3 rb. csalás büntettének (Btk. 373. § (1) bekezdés (2) bekezdés a) pont) megnevezése helyesen 3 rb. csalás vétsége.

Az 1 rb. tártettesként elkövetett csalás büntette (Btk. 373. § (1) bekezdés, (4) bekezdés a) pont) 1 rb., a Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont, bc) alpontra figyelemmel, az (5) bekezdés b) pontja szerinti folytatólagosan, társtettesként elkövetett csalás büntettének minősül.

Az I. r. vádlott az 1 rb. zsarolás büntettét folytatólagosan követte el.

Az I. r. vádlott 2023. február 17-től 2023. február 19. napjáig őrizetben, 2023. február 20-tól 2023. február 23. napjáig bűnügyi felügyeletben, majd 2023. február 24. napjától letartóztatásban volt.

A bíróság a szabadságvesztés büntetésbe beszámítja 2023. február 17. napjától 2023. február 19. napjáig őrizetben, 2023. február 20. napjától 2023. február 23. napjáig bűnügyi felügyeletben, majd 2023. február 24. napjától letartóztatásban töltött időt akként, hogy 1 (egy) nap őrizetben és 1 (egy) nap letartóztatásban töltött idő 1 (egy) nap szabadságvesztésnek, míg a 4 (négy) nap bűnügyi felügyeletben töltött idő 1 (egy) nap szabadságvesztésnek felel meg.

A bíróság Terhelt1 I. r. vádlottal szemben 7.292.927 (hétmillió-kettőszázötökilencvenkettőezer-kilencszázhuszonhét) forint erejéig rendel el vagyonekobzást.

Az I. r. vádlott által fizetendő, elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség összege helyesen 245.682 (kettőszáznegyvenötezer-hatszáznyolcvankettő) forint, míg Terhelt1 I. r. és Terhelt2

II. r. vádlottak egyetemlegesen 21.208 (huszonegyezer-kettőszáznyolc) forint bünygyi költség megfizetésére kötelesek.

A 17.B.22/2024/41. számú végzéssel lefoglalt határidőnapló lefoglalását megszünteti és azt tanú2 (Cím6) sértett részére kiadni rendeli. Az ítéltábla felhívja tanú2 figyelmét, hogy ha a jogerős határozat közlésétől számított három hónapon belül nem veszi át a dolgot, akkor a dolog az állam tulajdonába kerül.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét Terhelt1 I. r. vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

A bíróság az I. r. vádlott szabadságvesztés büntetésébe beszámítja Terhelt1 I. r. vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig letartóztatásban töltött időt.

I n d o k o l á s :

[1] A Székesfehérvári Törvényszék előtt két vádlott ellen folyt büntetőeljárás emberkereskedelem és kényszermunka büntette és más bűncselekmények miatt 17.B.22/2024. számon. Terhelt2 II. r. vádlottal vonatkozásában az elsőfokú bíróság 2025. szeptember 11. napján kihirdetett 17.B.22/2024/69. számú ítélete - tekintettel arra, hogy a II. r. vádlott és védője a fellebbezést visszavonta, vele szemben ügyészi fellebbezés nem volt - 2026. február 17. napján jogerőre emelkedett. A másodfokú eljárásban mindezek miatt Terhelt1 I.r. vádlott érintett.

[2] A Székesfehérvári Törvényszék 2025. szeptember 11. napján kihirdetett 17.B.22/2024/69. számú ítéletében bűnösnek mondta ki Terhelt1 I. r. vádlottat 1 rb emberkereskedelem és kényszermunka büntettében [Btk. 192. § (2) bekezdés b) pont, (5) bekezdés b) és d) pont], 3 rb csalás büntettében [Btk. 373. § (1) bekezdés és (2) bekezdés a) pont], 1 rb társtettesként elkövetett csalás büntettében [Btk. 373. § (1) bekezdés, (4) bekezdés b) pont] és 1 rb zsarolás büntettében [Btk. 367. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont].

[3] Ezért a bíróság halmazati büntetésül 8 év 6 hónap fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és 9 évi közügyektől eltiltásra ítélte, valamint vele szemben 7.956.927,-Ft erejéig vagyonek kobzást rendelt el. Megállapította, hogy az I. r. vádlott a szabadságvesztésből legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett az I. r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött idő szabadságvesztés büntetésbe történő beszámításáról, kártérítés és eljárási illeték megfizetésére kötelezésről a bünygyi költség viseléséről és a bűnjelekről.

[4] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész az I. r. vádlott terhére súlyosítás érdekében, Terhelt1 I. r. vádlott és védője felmentés, másodlagosan a minősítés megváltoztatása és enyhítés érdekében jelentettek be fellebbezést.

[5] Az I. r. vádlott védője a fellebbezése írásbeli indokolásában részletesen kifejtette, hogy az I. r. vádlott terhére rótt bűncselekmények közül melyek minősítésének megváltoztatását tartja indokoltnak. Először amellet érvelt, hogy az 1rb emberkereskedelem

és kényszermunka büntette vonatkozásában az (5) b) pontra történő hivatkozás a törvényszék részéről téves, mert az irányadó tényállásokban részletezett körülményekről a sértettek sanyargatására nem lehet következtetést levonni, mindezekre tekintettel a Btk. 192. § szerinti cselekményt a (2) bekezdés b) pont, (5) bekezdés d) pontja szerint indítványozta minősíteni. Másodsorban a zsarolás büntettének minősített, V. tényállási pontban leírt cselekményt önbíráskodás büntettének kérte minősíteni. Részletesen elemezve a tényállást érvelt amellett, hogy védence jogosnak vélt vagyoni igényét kívánta érvényesíteni, magatartása nem a jogtalan haszonszerzés szándékát tükrözi. Harmadsorban a IV. tényállási pontban körülírt tanú2 sértett sérelmére elkövetett 1 rb tártettesként elkövetett csalás tekintetében indítványozta a cselekményt a Btk. 373.§ (3) bekezdés a.) pontja szerint minősíteni, tekintettel arra, hogy minden kétséget kizáróan csak a tanú1 bankszámlájára 42 részletben átutalt összesen 2.760.000,-Ft-ról, a sértett által egyösszegben átutalt 1.200.000,-Ft, ugyancsak tanú1 számlájára beérkezett pénzről, és a sértett által a Western Union hálózaton keresztül küldött 273.819,-Ft-ról, azaz összesen 4.233.819,-Ftösszege állapítható meg bizonyítottnak, hogy tanú2 sértettől a vádlottak birtokába került. A többi, tényállásban rögzített összege álláspontja szerint csak az állapítható meg, hogy ezeket a tranzakciókat tanú2 sértett végrehajtotta, tehát az OTP Banknál a saját bankszámlaszámáról azokat készpénzben felvette, ugyanakkor nincs az ítéletben szó arról, hogy azok a sértett birtokából miképpen, hogyan, mikor, és milyen bizonyosság által kerültek át a vádlottak birtokába. Mindezek alapján érvelt amellett, hogy a védencével szemben a törvényszék által kiszabott szabadságvesztés büntetés mértékét enyhítse a másodfokú bíróság akként, hogy a törvényi minimumban meghatározott tartamú, esetleg az enyhítő rendelkezések csekély mértékű alkalmazásával a törvényi minimum alatti mértékű szabadságvesztés büntetést szabjon ki. A főügyésznek a vagyon elleni bűncselekmény üzletszerű elkövetésének megállapítására vonatkozó indítványa elutasítását kérte.

[6] A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.148/2024/10-I. szám alatti átiratában az ügyészség súlyosításra irányuló fellebbezését fenntartotta, az I. r. vádlott és védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan a minősítés megváltoztatása és enyhítés érdekében bejelentett fellebbezését alaptalannak tartotta.

[7] Utalt arra, hogy a felülbírálat a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján teljes körű. Rámutatott, hogy a törvényszék az eljárási szabályokat betartva folytatta le a bizonyítási eljárást, a tárgyalás anyagává tette az ügy ténybeli és jogi megítéléséhez szükséges valamennyi releváns bizonyítékot, nagyon részletesen bemutatta az ellentétes tartalmú vallomások mérlegelő tevékenységét, valamint a további bizonyítékok értékelését. Álláspontja szerint a perbíróság kellő mélységében elemezte a bűncselekmények előzményeit, nagyrészt irathűen rögzítette a vádlottak elbírált cselekvőségét.

[8] A perbíróság által elfogadott bizonyítékok alapján részbeni iratellenességet észlelt, mely álláspontja szerint a tényállás - általa későbbiekben megjelölt - kiegészítésével a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja, valamint a Be. 453. § (6) bekezdése alapján orvosolható. Hangsúlyozta, hogy az I. r. vádlott büntetőjogi felelősségét érintő, eltérő tényállás megállapítására nincs törvényes lehetőség és a megalapozottá tett tényállásból okszerű következtetés vonható az I. r. vádlott bűnösségére.

[9] A jogi indokolást - melyet részletesnek és szakszerű érveket felsorakoztatónak nevezett - azzal tartotta szükségesnek kiegészíteni, hogy az I. r. vádlott a vagyon elleni

bűncselekményeket rendszeres haszonszerzési céllal, tehát üzletszerűen követte el, továbbá a tanú⁴ sérelmére elkövetett cselekmény azért minősíthető a sértett sanyargatásával elkövetettként az indokolásban írtakon túl, mert a sértettnek nem volt időjáráshoz igazodó ruházata, a sértetteknek egy ágyban kellett aludniuk, az élelmezés hiányossága (a vádlott mindkét feltételt részben a gondozói hálózaton keresztül biztosította) pedig az egészség jelentős romlásához vezetett. Mindezekre tekintettel az I. r. vádlott terhére rótt bűncselekmények minősítését helyesbíteni indítványozta akként, hogy a kiegészített V. pont alatt rögzített tényállás alapján a zsarolás büntette folytatólagosan elkövetett az eltérő összeg kikényszerítése miatt; a II. és IV. tényállási pontban vagyon elleni bűncselekmények az üzletszerű elkövetésre figyelemmel eggyel súlyosabban minősülnek, továbbá a III. tényállási pontban írt elkövetési időkre figyelemmel a tényállás alapján I. r. vádlott tanú⁴ sérelmére elkövetett, a [24] bekezdésben írt elkövetői magatartás további 1 rendbeli, a Btk. 373. § (3) bekezdés b) pontja szerinti bűncselekmény megállapítására alkalmas.

[10] Hivatkozott arra, hogy a törvényes minősítés és további bűncselekményben való bűnösség megállapítása mellett a bűnösség köre bővül az I.r. vádlott tekintetében. Az elsőfokú bíróság ítéletében felsoroltakon túl további súlyosító körülményként kérte megállapítani a folytatólagos elkövetést az erőszakos vagyon elleni bűncselekmény tekintetében, míg az enyhítő körülmények köréből mellőzni indítványozta, hogy eltartja a három kiskorú gyermekét.

[11] Hangsúlyozta, hogy a bűnösségi körülmények nagyobb száma és nyomatéka alapján - figyelemmel az időszerű eljárásra - I. r. vádlottal szemben a középértéket meghaladó tartamú szabadságvesztés kiszabása indokolt. Az I. r. vádlottal szemben elrendelt vagyonekobzást törvényesnek ám összecszerűségében pontatlannak tartotta és részletesen megindokolta, hogy e körben miért és milyen pontosítás tart szükségesnek. Az I. r. vádlottat, valamint az I. vádlottat a II. r. vádlottal egyetemlegesen terhelő bűnügyi költség összegének meghatározásában egy költségátétel eltérő beszámítása miatti javítást tartott szükségesnek. Az ítélet többi rendelkezését törvényesnek tartotta.

[12] A törvényszék ítéletének megváltoztatását indítványozta akként, hogy az I. r. vádlott cselekményét a III. tényállási pontot érintően csalás büntettének is minősítse [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont bb) alpont, (3) bekezdés b) pont]; a II. tényállási pontban írt elkövetői magatartást 3 rendbeli csalás büntettének [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont bb) alpont, (3) bekezdés b) pont], a IV. tényállási pontban írtakat csalás büntettének [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont bb) alpont, (5) bekezdés b) pont] minősítse; állapítsa meg, hogy a zsarolás büntettét I. r. vádlott folytatólagosan követte el, az I. r. vádlottal szemben hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetést szabjon ki, hosszabb tartamban tiltsa el a közügyek gyakorlásától, a vagyonekobzás összegét I. r. vádlott esetében 7.292.927 Ft-ban állapítsa meg; az I. r. vádlottat 245.682 Ft, míg a vádlottakat egyetemlegesen 21.208 Ft bűnügyi költség megfizetésére kötelezze; a 41. sorszámú végzéssel lefoglalt határidőnapló lefoglalását szüntesse meg, azt a lefoglalást szenvedő tanú² részére kiadni rendelje, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben.

[13] A fellebbezési nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyész képviselője perbeszédében fenntartotta az átiratban írtakat, reagált a védő felvetéseire és indítványait az ott írtakkal egyezően adta elő. Az emberkereskedelem és kényszermunka büntette tekintetében a sértettek sanyargatásával elkövetés, mint minősítő körülmény megvalósulása

tekintetében azt hangsúlyozta, hogy a sanyargatás megállapíthatóságánál az egyes megalapozó körülményeket nem önmagukban, hanem együttesen kell vizsgálni. Felhívta a figyelmet arra, hogy a hitelfelvétel nem része a tanú1 sérelmére elkövetett folytatólagos bűncselekménynek. Érvelt a tanú5 sérelmére elkövetett cselekmény törvényszék által megállapított minősítésének helyessége mellett is.

[14] A vádlott védője a fellebbezési nyilvános ülésen a fellebbezése írásbeli indokolásában írtakkal egyezően fejtette ki érveit az emberkereskedelem és kényszermunka büntette tekintetében a minősítés megváltoztatása iránti kérelme, a zsarolás büntette esetében a cselekmény önbíráskodás büntettének minősítése és az elkövetési értékre tekintettel az eggyel enyhébb minősítés megállapítása iránti indítványa tekintetében a tanú2 sértett sérelmére elkövetett cselekmény esetében. Hangsúlyozta, hogy ez utóbbi cselekmény esetében csak a polgári perben született egyezségben rögzített összeg körüli, fellebbezésének írásbeli indokolásában levezetett elkövetési érték bizonyított. Fenntartotta a kiszabott büntetés enyhítésére irányuló kérelmét is a fent felsorolt enyhébb minősítések megállapítása mellett. Végül utalt arra, hogy álláspontja szerint az emberkereskedelem és kényszermunka büntette alapesetének megjelölésében a b) pont esetében elírás történt és az a) pont lenne a helyes.

[15] A fellebbviteli főügyészség képviselője viszonzválaszában az emberkereskedelem és kényszermunka büntette alapesetének megjelölésével kapcsolatban kifejtette, hogy mindkét pontot; a) és b) pontot is meg kellene jelölni, míg a vádlottak és tanú2 sértett polgári perben született egyezségével kapcsolatban arra hívta fel a figyelmet, hogy a sértett a 3 millió forint megfizetéséről szóló megállapodás előtt kijelentette, hogy ő már belefáradt az eljárásba, azt minél gyorsabban be akarta fejezni.

[16] Terhelt1 I. r. vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában elmondta, hogy ez a büntetőeljárás nagy tanulság volt a számára és 3 kiskorú gyermekére tekintettel kérte a kiszabott büntetés enyhítését.

[17] Az ítéltábla a fellebbezések irányára tekintettel az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján teljeskörűen felülbírált, vizsgálva az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását is.

[18] Az eljárása során a törvényszék abszolút eljárási szabálysértést nem követett el, olyan - az eljárás lefolytatására, illetőleg a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, illetőleg a büntetés kiszabására lényegesen kiható, a vádemelés után a bizonyítás törvényességét, az eljárásban részt vevő személyek törvényes jogainak gyakorlását sértő, vagy korlátozó - eljárási szabályszegést, amely másodfokon akadályos lett volna az érdemi felülbírálatnak, vagy amely az elsőfokú ítéletet eljárási szempontból felülbírálatra alkalmatlanná tenné, az ítéltábla a törvényszék eljárásában ugyancsak nem észlelt.

[19] A törvényszék a vádbeli cselekmény kapcsán törvényes, alapos, mindenre kiterjedő bizonyítást folytatott le, valamennyi bizonyítékot a tárgyalás anyagává tett, a vádlott és a védelem a bizonyítás anyagát megismerhették, azzal kapcsolatos álláspontjukat kifejezhették,

védekezésüket előterjeszthették. A törvényszék a tisztességes eljárás feltételeit biztosította, a vádlott és védője szabadon élhettek kérdezési, észrevételezési, indítványtételi jogukkal.

[1] A törvényszék ítéletében a rendelkezésre álló bizonyítékokat iratszerűen mutatta be, egyenként és összességében is megvizsgálta. Részletesen elemezte azokat és azonos szempontok szerint értékelte, az így tett ténymegállapításai a másodfokú bíróság megítélése szerint összhangban állnak a bemutatott bizonyítékokkal. Részletes és alapos indokát adta annak, hogy a tényállást milyen logikai érvek mentén építette fel, mely bizonyítékot miért fogadatott vagy vetett el. Így alapos indokát adta annak is, hogy az I. r. vádlott védekezését miért vetette el. Ez a megállapítás tehető - a védelem által sérelmezett - IV. tényállási pont vonatkozásában is. Az egyes pénzfelvételek nyomon követhetőek voltak és – ahogy azt az elsőfokú bíróság is rögzítette indokolásában - nem merült fel olyan körülmény vagy olyan mérvű pontatlanság, ellentmondás tanú2 sértett vallomásában, mely azt eredményezhetné, hogy ne lehessen tényállást alapozni az okiratokkal alátámasztott vallomására. Helyes logikai megállapítással hivatkozott arra a törvényszék, hogy tanú2 sértett által csatolt, a bíróság által ismertetett asztali naptár az okirati bizonyítékokkal - így a folyószámla kimutatásokkal és a pénzszolgáltató kimutatásaival - összevetve alkalmas volt arra, hogy tanú2 által átadott teljes összeget meg lehessen vele határozni, illetve a tanú vallomását a szükséges mértékben megerősítse. Megalapozott megállapítást tett a törvényszék a polgári perben kötött és bíróság által jóváhagyott egyezség vonatkozásában is, amikor a bizonyítékértékelése körében rögzítette, hogy egyrészt nem köti a büntetőügyben eljáró bíróságot, másrészt az egyezség 3 millió forint tartozásról szól és azon egyezségben foglalt azon kitétel, miszerint a felek elszámoltak egymással és követelésük nincsen, szintén nem akadályozza meg a büntetőügyekben eljáró bíróságot abban, hogy bizonyítást követően felvett tényállásban további összegek átadását állapítsa meg és abból a büntetőjog körébe tartozó, a bűnösséget érintő következtetéseket vonjon le. A mérlegeléssel megállapított tényállás kellően felderített, iratszerű, nem tartalmaz téves ténybeli következtetéseket sem.

[20] A megállapított tényállás a bizonyítás anyagának megfelelő, a Be. 592. § (1) bekezdés a)-b) és (2) bekezdés a)-d) pontjaiban írt megalapozatlansági hibáktól, hiányosságoktól alapvetően mentes, azt csupán az iratok alapján a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontban írtak szerint pontosította illetve egészítette ki az alábbiak szerint:

- A [11] bekezdés utolsó előtti sorában a Név1 név helyesen Terhelt1.
- A [25] bekezdést azzal egészíti ki, hogy a 2023. február 17. napján fogatosított helyszíni szemle során a két sértett által közösen használt szobában egy ágy volt.
- A [29] bekezdés 2. és 3. mondatát akként változtatja meg, hogy tanú4 kiszolgáltató helyzetére, arra, hogy rá volt szorulva az I.r. vádlott által adott, a kezdeti időszakban a vádlott által még kifizetett munkalehetőségre, *felvette a hitelt, majd a bántalmazásokra is figyelemmel* nyugellátását átadta az I. r. vádlott részére, valamint térítés nélkül végzett munkát számára. *2019. augusztus 23. napján 200.000,-Ft-ot,* majd 2021. május és 2023. februárja között *21 alkalommal 35.000,-Ft-ot, azaz 735.000,-Ft-ot, összesen 935.000,-Ft-ot* szerzett meg jogosulatlanul Terhelt1 I. r. vádlott tanú4től a nyugellátás és a hitel összegének elvételével.
- A [34] bekezdésben a kölcsönök összege helyesen 5.456.000,-Ft.
- A [39] bekezdés 1. és utolsó előtti sorában a tanú2 sértettnek összesen okozott kár összeg helyesen 9.029.819,-Ft.

- A [43] bekezdést az 1. mondatát akként változtatja meg, hogy tanú5 sértettben a saját és felesége, valamint kisgyermekai miatt félelem alakult ki az I.r. vádlott által többször személyesen és telefonon is megismételt fenyegetéseknek köszönhetően, *melynek során az I. r. vádlott először 200.000 - 400.000,-Ft-ot, majd 800.000,-Ft-ot, végül 1.600.000,-Ft-ot követelt.*

[21] Az ítéltábla a Be. 593. § (3) bekezdése szerint kiegészített tényállás alapján bírálta felül az elsőfokú ítéletet, mely tényállás azonos bizonyítékok mellett a fellebbezési eljárásban - a felülmérlegelési tilalom folytán - nem támadható és írható felül, az a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

[22] A tényállásból helyesen vont következtést az elsőfokú bíróság az I. r. vádlott bűnösségére, és a bűncselekmény megnevezése, jogi minősítése túlnyomórészt helytálló, de nem volt teljesen az anyagi jog szabályainak megfelelő.

[23] Az emberkereskedelem és kényszermunka büntette esetében az elsőfokú bíróság ítéletében a törvényi tényállási elemekkel párhuzamosan mutatta be az általa megállapított tényeket és azokat alátámasztó adatokat, indokolásában kellő részletességgel kitért a vádlott megtévesztő magatartásának mibenlétére, a sértettek kiszolgáltatott helyzetére, mely érvelésekkel az ítéltábla egyetértett. Tévedett azonban a törvényszék, amikor az I. r. vádlott alapcselekményei körében ennek megfelelően nem állapította meg a (2) bekezdés a) pontja szerinti esetet, továbbá amikor megállapította a sértettek sanyargatásával elkövetést, mint minősítő körülményt.

[24] Következetes a bírói gyakorlat abban, hogy megvalósítja az emberkereskedelem és kényszermunka büntettét, aki rendszeres előny szerzése céljából a sértetteket úgy bírja rá a munkavégzésre, hogy őket megtéveszti a lakhatási körülményeik, a munkavégzés díjazása és a saját részesedése tekintetében, továbbá kihasználja a rendszeres jövedelem nélkül, hajléktalanként élő, önálló életvezetésre csak igen korlátozott mértékben képes, idősebb korú, tényleges választási lehetőséggel nem rendelkező sértettek kiszolgáltatott helyzetét. A kiszolgáltatott helyzet ismérvei a sértettek a terhelthez költözését megelőzően fennálltak, ha ők idősebb korúak voltak, hajléktalanként, a megélhetésüket biztosító rendszeres jövedelem nélkül, nehéz anyagi és szociális körülmények között éltek. Az ennek ismeretében lévő terhelt a sértettek kiszolgáltatott helyzetét fenntartja, ha odaköltözésük után a sértetteknek a munkavégzés ellenében járó keresménye, a nyugellátása és szociális járandósága felett ő rendelkezik, ő határozza meg, hogy ezekből mikor és mennyit juttat a sértetteknek. Így a sértetteknek valós választási lehetősége nincs, mert a terhelt magatartása megakadályozza őket abban, hogy saját érdekeik szem előtt tartásával hozzák meg a további sorsukat érintő döntéseiket és kiszolgáltatott helyzetükből kitörhessenek.

[25] Az emberkereskedelem sértettjeként a kiszolgáltatott személyek tartózkodási helyének kijelölése, szabad mozgásuk korlátok közé szorítása vagy ellenőrzése és a kiszolgáltatottságuk miatt szükséges ellátásuk biztosítása mind olyan magatartás, amely az emberkereskedelem véghezvitelét, a kizsákmányolást, illetve annak fenntartását hivatott szolgálni.

[26] Az irányadó tényállásból mindez kétséget kizáróan megállapítható volt.

[27] Az Európai Parlament és a Tanács 2011. április 5-i 2011/36/EU irányelve az emberkereskedelem megelőzéséről és az ellene folytatott küzdelemről, az áldozatok védelméről, valamint a 2002/629/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról (a továbbiakban: irányelv) 2. cikk (2) bekezdése szerint a kiszolgáltatott helyzet olyan helyzet, amelyben az adott személy tényleges vagy elfogadható választási lehetőség hiányában kénytelen alávetni magát az adott visszaélésnek.

[28] A Btk. 192. §-ához fűzött indokolás szerint a kiszolgáltatott helyzet előállhat egy tényező következményeként, de kiválthatja azt több tényező összessége; továbbá a kiszolgáltatott helyzetet előidézheti az elkövető, de az fennállhat tőle függetlenül is. Utóbbi esetben az elkövetői visszaélés a már meglévő kiszolgáltatott helyzet (például hajléktalanság, kilátástalan anyagi helyzet) fenntartásával vagy az abból való kilábalás megakadályozásával valósulhat meg.

[29] A kiszolgáltatott helyzet megléte kialakulásának okától és felróhatóságától független ténykérdés, közömbös, hogy a sértett e kiszolgáltatott állapotát mi idézte elő. Jelentősége kizárólag annak van, hogy az elkövető – felismerve a sértett kiszolgáltatott helyzetét – azt kihasználta-e.

[30] Töretlen a bírói gyakorlat abban is, hogy a hajléktalan, családi és társadalmi kapcsolatokkal, valamint jövedelemmel nem rendelkező, önmagát még csak alapszinten eltartani is korlátozottan képes személy kiszolgáltatott helyzetben van (BH2020. 30.)

[31] A tényállás ugyanakkor adatokat tartalmaz a sértetteknel alkalmazott erőszakkal, illetve a fenyegetéssel kényszerítés módjára vonatkozóan is, bántalmazta is őket, illetve bántalmazással fenyegette őket, ha valamit nem úgy tettek, ahogy azt az I. r. vádlott kívánta.

[32] E körben az ítéltábla utal arra, hogy a kényszerítés olyan külső ráhatás a sértettre, mely őt a cselekvési szabadságától megfosztja, vagy abban korlátozza azáltal, hogy az elkövető akaratának megfelelő magatartás tanúsítását éri el. Az erőszak vagy a fenyegetés alkalmazása akár akaratot törő, akár akaratot hajlító hatású lehet. Az erőszak a személyre fizikai erővel történő, támadó jellegű testi ráhatás. A fenyegetés irányulhat az élet, testi épség ellen, lehet akár közvetlen is.

[33] Nem osztotta az ítéltábla a törvényszék álláspontját a sértettek sanyargatásával elkövetés, mint minősítő körülmény megállapítását illetően.

[34] A sértett sanyargatása alatt minden olyan testi vagy lelki ráhatás értendő, amely meghaladja a személyi szabadságtól megfosztáshoz általában szükséges magatartás szokásos mértékét, és ezen túlmenően nélkülözésnek, megalázásnak, testi vagy pszichés kínzásnak teszi ki a sértettet.

[35] Jelen ügyben nem volt olyan adat, mely arra utalt volna, hogy a sértetteket ért testi vagy lelki ráhatás eredményeképpen nélkülözésnek, megalázásnak, testi vagy pszichés

kínzásnak lettek volna kitéve a sértettek. A helyszíni szemle során rögzítettek szerint a sértettek lakrészében volt kályha, ruhaszárító, víz, hosszabbító igénybevételével ugyan de volt áram, televízió, mikrohullámú sütő. Bent valóban nem volt WC és egy ágy volt. Arra nem volt adat, hogy a lakhatási körülmények negatívak lettek volna a sértettek számára, napi háromszori étkezésük biztosított volt, erre sem volt panasz. tanú⁴ sértett testvére mondta, hogy a sértett lefogyott, annak okát illetően azonban nem folyt bizonyítás, hogy a sértett ruházata hiányos lett volna, ha hiányos volt, azt mi okozta, adat ugyancsak nem merült fel. A rendelkezésre álló bizonyítékok és adatok alapján nem állapítható meg az a többletmagatartás az I. r. vádlott részéről, ami a sanyargatással elkövetés megállapíthatóságához szükséges.

[36] A védelem sérelmezte a zsarolás büntettének megállapítását az V. tényállási pontban leírt magatartás alapján.

[37] A zsarolás és az önbíráskodás elkövetési magatartása azonos, valaminek a tevésére, nem tevésére vagy eltérésére való kényszerítés. Kényszerítésen a sértett akaratára történő ráhatást kell érteni, amelynek folytán a sértett nem a saját, hanem az elkövető akaratának megfelelő magatartást tanúsít. A két bűncselekmény a célzat alapján határolható el, zsarolásnál a jogtalan haszonszerzés, míg önbíráskodásnál a jogos vagy jogosnak vélt vagyoni igény érvényesítése a cél. Az elhatárolás szempontjából annak van jelentősége, hogy önbíráskodás esetén az elkövető tudata nem átfogja az igény jogtalan voltát, míg a zsarolás elkövetője tisztában van az igény jogtalanságával, s szándéka éppen a jogellenes vagyonszerzésre irányul.

[38] A rendelkezésre álló adatból megállapítható, hogy a sértett és az I. r. vádlott többször megtekintették a kérdéses ingatlant, melynek állapotát szerződésben is rögzítették. Később – ahogy erre a fellebbviteli főügyészség képviselője a nyilvános ülésen hivatkozott is - az I. r. vádlott minden alap és bizonyíték nélkül határozta meg azt az összeget, melynek visszafizetésére köteles az eladó a neki korábban megfizetett vételárból. Jogos igénynek ez nem tekinthető, csupán az I. r. vádlott állította azt, hogy ez neki visszajár. A jogtalan haszonszerzési szándékot támasztja alá az a körülmény is, hogy az idő előrehaladtával az I. r. vádlott egyre nagyobb összeget követelt vissza tanú⁵ sértettől.

[39] Az ítéltábla mindezekre is figyelemmel egyetértett a törvényszék e körben megfogalmazott indokolásával, a V. tényállási pontban írt vádlotti magatartást helyesen minősítette zsarolás büntettének. Tévedett azonban amikor a cselekménysor kapcsán a folytatólagos elkövetést nem állapította meg az I. r. vádlott terhére. Az I. r. vádlott egyre nagyobb, eltérő összeget kívánt kikényszeríteni a sértettől. Egyetértett az ítéltábla a fellebbviteli főügyészséggel abban, hogy – figyelemmel a hivatkozott EBD2015.B.16.-ban írtakra is - hogy az I. r. vádlott magatartása helyes minősítse folytatólagosan elkövetett zsarolás büntette a Btk. 6. § (2) bekezdés alapján.

[40] Az ítéltábla észlelte, hogy a törvényszék a 3 rb Btk. 373. § (1) bekezdés (2) bekezdés a) pont) szerinti csalást 3 rb csalás büntettének nevezte meg, ezeknek a cselekmények a megnevezése helyesen 3 rb csalás vétsége.

[41] A fellebbviteli főügyészség az I. r. vádlott II. és IV. tényállási pontban körülírt, több alkalommal a sértettek megtévesztésével megvalósított vagyon elleni bűncselekmény

vonatkozásában azt indítványozta, hogy azokat a bűncselekményeket az ítéltábla üzletszerűen elkövetettnek minősítse.

[42] A Btk. 458. § (1) bekezdés 28. pontja szerint üzletszerűen követi el a bűncselekményt, aki ugyanolyan vagy hasonló jellegű bűncselekmények elkövetése révén rendszeres haszonszerzésre törekszik.

[43] Az I. r. vádlott terhére rótt fenti bűncselekmények elkövetési ideje pontosabban meg nem határozhatóan, de 2000. októbere és 2023. februárja közé tehető, a IV. tényállási pontban írt cselekményé 2019. tavaszától 2021. szeptemberig. A cselekmények esetében a rendszerességet megalapozó rövid időköz - a pontosabb elkövetési idők hiányában - nem állapítható meg tényyszerűen, ezért ezen cselekmények vonatkozásában az üzletszerűséget nem lehetett megállapítani.

[44] Az üzletszerű elkövetést megalapozó körülmények ugyanakkor az ítéltábla álláspontja szerint megállapíthatóak voltak a tanú5 sértett sérelmére elkövetett zsarolás büntette és a tanú2 sértett sérelmére elkövetett csalás esetében. A zsarolás büntettének elkövetési ideje 2019. januárja, míg a csalás büntettét az I. r. vádlott 2019. május-2021. szeptember között követte el. A Btk. 369. § és a 383. § d) pont a zsarolás büntette és a csalás büntette hasonló jellegű bűncselekmény.

[45] A Btk. 6. § (2) bekezdése szerint folytatólagosan elkövetett bűncselekmény az, ha az elkövető ugyanolyan bűncselekményt, egységes elhatározással, azonos sértett sérelmére, rövid időközönként többször követ el. A tanú2 sértett sérelmére elkövetett bűncselekmény ezeknek a törvényi feltételeknek is megfelel.

[46] Mindezekre figyelemmel az ítéltábla a törvényszék által 1 rb tártettesként elkövetett csalás büntettéként (Btk. 373. § (1) bekezdés, (4) bekezdés a) pont) értékelt cselekményt 1 rb, a Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont, bc) alpontra figyelemmel, az (5) bekezdés b) pontja szerinti folytatólagosan, társtettesként elkövetett csalás büntettének minősítette.

[47] A fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint a III. tényállási pontban írt elkövetési időkre figyelemmel a tényállás alapján I. r. vádlott tanú4 sérelmére elkövetett, a [24] bekezdésben írt elkövetői magatartás további 1 rendbeli, a Btk. 373. § (3) bekezdés b) pontja szerinti bűncselekmény megállapítására is alkalmas, azért az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását indítványozta akként, hogy I. r. vádlott cselekményét a III. tényállási pontot érintően csalás büntettének is minősítse [Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont bb) alpont, (3) bekezdés b) pont].

[48] Az ítéleti tényállás [24] bekezdésében rögzítettek szerint tanú4 sértett 2019. augusztus 23-án, a neki a családi házában felújítási munkát biztosító Terhelt1 I.r. vádlott rábírására 110 hétre, 4.150,- forintos törlesztőrészlettel 200.000,- forint hitelt vett fel a Zrt1-től (szám1 számú szerződés), mely összeget átadott az I.r. vádlottnak, aki azt a saját céljaira költötte. A hitelt tanú4 sértettnek kellett törlesztenie.

[49] A [24] bekezdésben rögzített magatartást tartalmazza a tényállás a [29] bekezdésben is, amikor az emberkereskedelem és kényszermunka büntettének elkövetési magatartását rögzítette, ebből került részletesebben kiemelésre a [24] bekezdésben rögzített hitelfelvétel.

[50] A tényállás sem a [24], sem a [29] bekezdésben nem tartalmazza a csalás törvényi tényállási elemeit, azokra nem is folyt bizonyítás. A tényállás e körben történő bármilyen kiegészítése ellentétes lenne a bizonyítás eredményével és a vádon túlterjeszkedés Be. 6. § (2) és (3) bekezdésében írt tilalmába ütközne amennyiben az ítéltábla a [24] bekezdést kiegészítené a csalás törvényi tényállásának megfelelő elemekkel. Ezért a fellebbviteli főügyészség indítványának az ítéltábla nem adott helyt.

[51] A büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket a törvényszék túlnyomórészt feltárta, azt csak kis mértékben kellett kiegészíteni részben a másodfokú bíróság minősítés megváltoztatását eredményező döntéseire figyelemmel.

[52] A büntetés kiszabása során az I. r. vádlott terhére további súlyosító körülményként értékelte az ítéltábla azt, hogy az I. r. vádlott két cselekményt folytatólagosan követett el, míg további enyhítő körülményként azt, hogy a tanú2 sértett sérelmére elkövetett csalási cselekménynél 3 millió forint erejéig megtérült a kár. Mellőzte az ítéltábla ugyanakkor a súlyosító körülmények közül, hogy az emberkereskedelem és kényszermunka büntette kétszeresen minősül.

[53] A bíróságnak a törvényben meghatározott keretek között - figyelemmel a büntetési tételkeret irányadó középértékére is - olyan büntetést kell kiszabnia, mely szem előtt tartja a büntetés célját, figyelemmel kell lennie a fokozatosság, és kellő egyéniesítés követelményeire, valamint a társadalomra veszélyesség fokára mind a cselekmény, mind az elkövető tekintetében, az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekre és igazodnia kell a cselekmény konkrét tárgyi súlyához.

[54] A vádlott terhére rótt legsúlyosabb bűncselekményt 5 évtől 10 évig terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni a törvény, a halmazat miatt kiszabható szabadságvesztés tartama 5-15 évig terjedhet, az irányadó középérték 10 év.

[55] Mindezekre tekintettel az ítéltábla a cselekmény konkrét tárgyi súlya, a vádlott társadalomra veszélyessége alapján tettarányosnak a középértéket el nem érő, annál egy és fél évvel rövidebb tartamú szabadságvesztés főbüntetés alkalmazását tartotta arányosnak, szükségesnek és egyben elégségesnek a büntetési célok eléréséhez. Az ítéltábla álláspontja szerint sem hosszabb, sem rövidebb tartamú szabadságvesztés kiszabása nem indokolt.

[56] Törvényesen és helyesen állapította meg a törvényszék a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időtartamát a törvény által meghatározott legközelebbi időpontban, ahogy törvényes a közügyektől eltiltás alkalmazása és annak tartama is.

[57] Az ítéltábla a Be. 590. § (7) bekezdése alapján vizsgálta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező járulékos kérdésekben hozott rendelkezések helyességét is és megállapította, hogy az ítélet járulékos rendelkezései törvényesek, azonban az I. r. vádlott

fogvatartási adatainak elírása folytán a beszámítás tekintetében és a vagyonekbevonás mértékét illetően korrekcióra volt szükség, valamint egy bűnjelről nem rendelkezett a törvényszék.

[58] A törvényszék kötelezte az I. r. vádlottat sértett¹ és sértett² magánfelek részére 400.000 Ft – 400.000 Ft, valamint késedelmi kamatai, míg tanú⁵ részére 1.600.000 Ft, valamint az illetékek megfizetésére. Ezen túlmenően az I. r. vádlott - ahogy arra a fellebbviteli főügyészség helyesen hivatkozott - az I. tényállásban írtak alapján további 2.943.017,-Ft-tal, a II. tényállásban írtak alapján tanú¹ sérelmére 400.000,-Ft-tal, a III. tényállás alapján 935.000,-Ft-tal, míg a IV. tényállásban írtak alapján a meg nem térült összesen 6.029. 82,-Ft károkozásra figyelemmel – a II. r. vádlottal közös károkozás miatt a kárösszeg a felezésével - 3.014.910 Ft-tal, azaz helyesen 7.292.927 Ft-tal gazdagodott. Mindezeknek megfelelően az ítéltábla pontosította a vagyonekbevonás összegét az I. r. vádlott vonatkozásában.

[59] Az ítéltábla megállapította, hogy I. r. vádlott 2023. február 17. napjától 2023. február 19. napjáig őrizetben, 2023. február 20. napjától 2023. február 23. napjáig bűnügyi felügyeletben, majd 2023. február 24. napjától letartóztatásban volt, erre tekintettel változtatta meg a szabadságvesztés büntetésbe történő beszámítás időtartamát akként, hogy az őrizetben és letartóztatásban töltött 2023. február 17. napjától 2023. február 19. napjáig, valamint 2023. február 24. napjától eltelt időt 1-1 nap szabadságvesztésnek, míg a 2023. február 20. napjától 2023. február 23. napjáig bűnügyi felügyeletben töltött időt, pedig további 1 nap szabadságvesztésnek számította be a Btk.92. § (2) bekezdés és a 92. § (3) bekezdés a) pontja alapján.

[60] A törvényszék tévedett, amikor a 2025. április 5. napján megtartott tárgyaláson felmerült 8. tételszám alatt rögzített költség megfizetésére I. r. vádlottat külön kötelezte. Ennek a költségvetésnek a viselésére is egyetemlegesen kellett volna az I. r. és II. r. vádlottakat kötelezni a Be. 574. § (4) bekezdésre figyelemmel. Mindezekre tekintettel az ítéltábla megállapította, hogy az I. r. vádlottat terhelő elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség összege helyesen 245.682 Ft, míg Terhelt¹ I. r. és Terhelt² II. r. vádlottak egyetemlegesen helyesen 21.208 Ft forint bűnügyi költség megfizetésére kötelesek.

[61] A Székesfehérvári Törvényszék 2025. január 20. napján meghozott 17.B.22/2024/41. számú végzésével lefoglalta a tanú² sértett által 2025. január 16. napján 40. sorszám alatt benyújtott iratok közül a 2019. év megjelölésű szürke színű határidőnaplót.

[62] Mivel a törvényszék az eljárás befejezésekor elmulasztott rendelkezni a bűnjelről, az ítéltábla a Be. 320. § (1) bekezdés a) pontja alapján a határidőnapló lefoglalását megszüntette, azt a Be. 321. § (1) bekezdés alapján tanú² sértett részére kiadni rendelte azzal, hogy a Be. 321. § (5) bekezdése alapján felhívta a figyelmét arra, hogy ha a jogerős határozat közzétételétől számított három hónapon belül nem veszi át a dolgot, akkor a dolog az állam tulajdonába kerül.

[63] Mindezek alapján a Győri Ítéltábla 2025. szeptember 11. napján kihirdetett 17.B.22/2024/69. számú ítéletét Terhelt¹ I. r. vádlott vonatkozásában a Be. 606. § (1) bekezdés alapján részben megváltoztatta, míg egyebekben a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[64] Az elsőfokú ítélet kihirdetése óta az I. r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítása a szabadságvesztésbe a Btk. 92.§ (1) és (2) bekezdésén alapszik.

Győr, 2026. február 24.

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára s.k.	Szalai dr. Joánovits Krisztina s.k.	Dr. Élő András s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

Záradék:

A Győri Ítéltábla ítélete és ezáltal a Székesfehérvári Törvényszék 2025. szeptember 11. napján kihirdetett 17.B.22/2024/69. számú ítéletének meg nem változtatott része Terhelt I. r. vádlott vonatkozásában mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2026. február 24.

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára s.k.
a tanács elnöke